

Cartes

Animals com a diversió a Lloret
Joan Carles Lozano Muñoz. lloret
de mar.

Tristament, aquest proper mes de novembre tornarem a veure com l'Ajuntament de Lloret continua fomentant l'explotació i el maltractament animal amb l'organització de la fira medieval. Ovelles i cabres amuntegades en un minúscul espai tancat durant tot el cap de setmana, ponis i burros tractats com a objectes sotmesos als capricis de la gent, o aus rapinyaires lligades de les potes i obligades a passar gana i a estar tancades en l'obscuritat perquè obeeixin durant el seu entrenament. Espectacles convertits en vergonya, on la gent que la visita, sobretot els nens i nenes, aprèn a infravalorar i a menysprear la vida i el patiment de la resta d'animals. Divertir-nos i entretenir-nos fent ús dels animals s'allunya molt de la dignitat i el respecte envers aquests. Per descomptat que tenim dret a divertir-nos i a passar-ho bé, però no quan per això fem ús d'altres éssers en contra de la seva voluntat, provocant-los dolor, estrès, angoixa i, per tant, patiment físic i psíquic. Aquestes activitats constitueixen una falta d'ètica total en el tracte dels humans envers els més dèbils. No existeix cap justificació per sotmetre els animals a l'abús a què s'exposen en innombrables formes d'oci, malgrat que aquestes comptin amb el beneplàcit de les autoritats de torn. Una vegada més, veiem que allò que és legal no necessàriament és just.

Escut heràldic de Llagostera
Agustí Esteve i Orozco de Nájara.
barcelona.

Aquests dies a la premsa, hi ha hagut una mica de moviment amb l'escut de la vila de Llagostera. En primer lloc, l'any 1986 el Sr. Fluvià aconsella un escut d'argent amb una llagosta de mar, posada en pal. Amb una corona de baró. I l'any 1988 canvia el seu consell per un altre, segons una modificació sol·licitada per l'Ajuntament de la vila gironina. I proposa escut partit, primer d'argent, amb una llagosta de mar de gules, posada en pal i segon, un castell cobert d'argent, per timbre una corona de baró. Però consultat el tractat heràldic d'en Jaume Ramon Vila, dels segles XVII i XVIII, heraldista català molt important de començaments del segle XVII, dibuixa un escut de guella (gules) amb una llagosta d'or. Sorpren el canvi de metalls i colors, i si a sobre s'hi afegeix que la llagosta no és una de mar, sinó un insecte (Caelifera) creiem que l'errada és més que grossa. Però ja sabem com les gusta el Sr. Fluvià, com que és l'assessor de la Generalitat tot li sembla bé. No crec que sigui ignorància, però sí una mica de no saber gaire per on es camina, l'heràldica és molt seriosa i pot ser una ciència una mica difícil d'entendre. Fer entendre que un és ignorant i donar-se-les de savi és ridícul, potser arriba més enllà de la prepotència i la vanitat. Hem de ser humils i estudiar i veure totes les possibilitats. Per cert, aquest escut dibuixat a mà per Sr. Jaume Ramon Vila es pot consultar a la BNC amb la topografia Ms. 2319 I pàgines 239-240.

Per què serveixen les Diputacions?
LLUIS CAMPS SAGUE. celrà.

Sovint m'he preguntat per què serveixen les Diputacions provincials si no és per repartir subvencions de tota mena en temps de bonança. Després de llegir el Diari Oficial de la Generalitat del dia 29 de setembre de 2011 ja sé una utilitat més: assegurar un sou segur als afiliats de qualsevol partit dels que integren el ple -tant li fa si manen com si són a l'oposició- que s'han quedat sense càrrec a causa de les eleccions o que fins i tot mai han estat escollits. En concret, a la Diputació de Girona -per la de Barcelona multipliqueu-m'ho per deu- CIU, PSC i ERC es reparteixen nou càrrecs d'assessors, amb un sou de 39.000 euros cadascun, un comissionat de Presidència i un Cap de Comunicació que cobren 48.000 euros per barba, un assessor de medi ambient i, fins i tot, un assessor aeroportuari i transport aeri amb una retribució de 41.000 euros. Finalment, també hi ha sou de 25.000 euros per cada auxiliar de grup polític, el PSC en té dos, i fins i tot per una secretària de Presidència de

tardes. Quants metges o professors podríem pagar amb aquests 650.000 euros?

Investigació de descarrilaments

Josep Portolà. GIRONA.

Aquest dimecres un tren ha descarrilat a l'alçada de Vilamalla, sense ferits greus. Pràcticament un any després d'un altre descarrilament molt similar a l'estació de Flaçà, just en el tram de via renovat per posar el tercer carril per als trens de mercaderies internacionals. Sembla que aquesta renovació no es va fer tan bé com seria d'esperar. En tot cas, sempre és prudent esperar a la investigació oficial per saber les causes exactes. Per això existeix el CIAF, un organisme de Foment encarregat d'investigar i fer públics els informes dels accidents ferroviaris. La llei especifica que aquests informes es faran públics com a més tard al cap d'un any, i a la web de Foment se'n troben uns quants. Recordant l'accident de Flaçà de l'any passat, he anat a buscar-lo i quina ha estat la meva sorpresa al veure que no hi és! És significatiu que Foment amagui les causes del primer descarrilament, i no seria estrany que fes el mateix aquest cop. Què es va fer en aquesta renovació perquè convingui tancar aquests accidents? Hi ha algun defecte de fons a la via que pugui causar més descarrilaments i s'ocul·ta? És segura la circulació de trens o haurem d'esperar una desgràcia perquè algú mogui fitxa?

Els 30 graus

GLORIA Candel Torné. GIRONA.

No cal ser ecosocialista per defensar la sostenibilitat del planeta, però si de criticar es tracta, aquí tenim al Sr. Olóriz carregant contra la consellera d'ensenyament perquè va haver d'aguantar donar algunes classes a 30 graus. És lògic que venint del món de les prebenyides polítiques i butaques refrigerades es senti ara a disgust. Ni la meteorologia ja respecta el clima que necessita un representant dels verds. Els seus alumnes no es van queixar i a sobre van haver d'aguantar-lo a ell. Ja només falta que promogui una manifestació per demanar aire condicionat per a les aules on ell ha de passar, per si a algun setembre més se li acudís ser tan càlid com aquest últim. Veure per creure: s'ha de ser ecològic fins que la temperatura ens toqui els nassos. I si hi ha alguna conselleria per criticar, molt millor. Amb el que està passant, que ens surtin amb aquestes tonteries de nen mimat i malcriat. Els polítics no paren de donar mostres de la seva gran talla intel·lectual, humana i de servei a la comunitat. Tot un repte per als mediocres, que ja en són massa.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2011/10/16/cartes/522686.html?utm_source=rss